

VI. PRAŽSKÉ JAZZOVÉ DNY

**STŘEDA
24.5.1978**

21.5.1978

Milá Sekce,

utáhla teprve polovina jazzových dnů a mně končí dovolená. Takže se vracíme s přáteli do Teplíc /škoda/

Piši, protože vam chceme poděkovat za vše, co jste udělali. Doprávní poctivky, Lucernu. Bylo to moc zajímavé. Velice mě nadchnul patek a sobota. Jsem mladý/20 let/ a spíše poslouchám beat a byl jsem moc mile překvapen například horkým dechem s Janičkou Koubkovou. Pátek oyi večer plný ponudy a spokojenosti. Sobota - to byl večer silencu. Avantgardní, odvážný a nejzajímavější. Bylo tam všečano. Poklidná muzika z Mačarska, šokující Due Boemi /jsme rádi, že jsme poznali i tento žánr/, Stivín je světová špička a Extempore s C.K. Vocalem byl nejlepší závěrem. Tento koncert by se měl opak vat ještě jednou. Abych pravdu napsal, přijelo nás pět už z Teplíc jenom na Extempore. Ale nelitujeme niče ro, co jsme viděli. Dovolena, kterou jsme si vzali, stála za to. Můžu za sebe i za své přátele říci, že mě Jazzová sekce vychovava huocně a učí mě poznávat. O C.K. Vocalu jsem jenom slyšel, ale byl mi šuma fak. Hádalo mě, s jakou chutí zpívali s Extempore. Jsou vyborní. Dříve tyctom na jazz nepeli, ale odedneška pojedou na kraj republiky. Nejen za Extempore, ale i za jaz-

zovou sekci, C.K. Vocalem a Horkým dechem.

Jedě nám vlak. Končíme a děkujeme. Za rok nás přijede 10x více.

P.S. Fantastické bylo, že jste se postarali i o ubytování našich přátel. Jen plakáty a reklama v Praze nebyla. Škoda. Posíláme to z Prany a doufáme, že to dostanete brzo.

Pavel, Honza, Eva, Jana
řanaové z Teplíc

Vážená Jazzová sekce,

absolvoval jsem všechny koncerty v Lucerně a ještě navštívím další. Každ bycn poučkováal za všečano. O jazzovém cení jsem se dozvěděl nanodou od svého přítele, který je vaším členem.

I já bycn rád přinesl svůj názor na celý velký maraton. Měl jsem snůlu, že se me nikao od vas neptal. Zato ale monu víc napsat. v " Úvanách " z neděle píšete, že nogně mladých nolduje více rocku než jazzu. Podle méno názoru to není pravda. A když ano, tak si myslím, že si za to morou jazzoví hráči sami. Nikdo ze zavedenycn nepřinaší nic nového. Bojí se. Vyjímkou je Jana Koubkova s Horkým dechem a Stivín. Další zakopaný pes je v tom, že je publikum nevychované. Chtělo by to lidí pomalu přivykat, učít je vnímat. Jednou za rok to nestačí. Publikum je nadržené na věci, kte-

ré zde nemají zázemí. Jedná se hlavně o beat. Mé přesvědčení bylo utvrzeno, když jsem v sobotu slyšel, jak lidi přijeli na Extempore z Moravy, ze Slovenska... Přitom jsem se dozvěděl, že je to skupina, která hrála od minulých Jazzových dnů asi 4 x. Trochu málo. Víím, že to není vaše vina.

Vynikající byli také Ossian. Oječinělé a těžké sousto pro českého diváka. Pochopit složitost Orientu v nudbě je pěkná práce. Moc děkuji, že jsem měl možnost je shlédnout. Podivný byl hudební experiment 4P pro Ena. Koukal jsem jak blázen, ale je skvělé, že jsem to slyšel a se mnou ohromná masa lidí, holdujících rocku. Možná, že se na to nikam nepoženu, jako na ETC, ale už jich noddě ví více o konkrétní muzice. Nebyl jsem sam připraven, ale skladba Tabu od Due Boemi stála za to

Dale bych velice rád poděkoval za spojení amatérů od Extempore s C.K. Vocalem. Bylo to odvážné a ohromné. Škoda, že tato amatérska skupina nema více možností. Hudebně od lonška vyrostlu a hrala dosti složitou muziku. C.K. Vocal mě nezklamal ani v neděli. Velice promyšlenavěc a dotážená až do konce. Je na nich vidět kus poctivé práce. Na ETC je vidět, že jsou profíci. Velice mile překvapila skupina Fussion. Kdo by to čekal od Němců?

K napsání tohoto listu mě přivedla lítost. Lítost nad vším. Tolik nadějných mladých lidí, kteří mají chuť dělat, třeba vystoupit jednou za rok. D.K.

Na četné dotazy, zda Jazzová sekce nepůjde příští rok raději do Prčic než by pořácala další ročník PJD odpovídáme: NE! Snad se nám příště podaří zabezpečit vhodnější termíny, které se nebudou krýt se zkuškovým obaobím, maturitami, Pražským jarem a které nebudou následovat tak těsně za manutí akci typu Mezinárodního jazzového festivalu. / Malá ukázka: Jazzová sekce si v polo-

DO PRČIC?

vině roku 1977 zamluvila na jaro 78 Lucernu. Začátkem roku obdržela zprávu od Pragokoncerty, že MJF se po jedenácti letech přesouva z tradičního října na jaro. Zmenili jsme termín PJD na podzim. Následovala informace, že MJF bude v červenci. Vrátili jsme PJD na nejbližší mož-

ný volný termín v Lucerně - květen. MJF byl nakonec v dubnu. I tak nám Lucerna původní květnový termín přesunula o týden z důvodu naléhavější akce. O komplikacích s přesunem termínu zahraničnicku souporů, ubytování atd. se nemusíme rozepisovat. Podrobných problémů byla spousta. Musíme přesvědčit pár desítek odpovědných činitelů, aby dopadla lépe i propagace a můžeme se

pak tešit na přeplněné Lucerny, městské knihovny, Ponrepa a Malostranské besedy. Že to letos dopadlo trochu jinak, není tedy jen naší vinou. Nejvíce nás mrzí, že tak kvalitní hudbu, jakou letošní Pražské jazzové dny přímo přetékaly, slyšela pouze část oněch věrných fanoušků, s kterými se setkáváme během roku nejen v Lucerně, ale i v kinech, na výstavách, v divadlech a jinde.

Když jsme ocházeli v sobotu v noci z Lucerny, potkávali jsme skupinky různě navzájem se podpírajících, kulhajících a pajdajících lidiček. Před hlavním nádražím mávali někteří z leže na taxíka. Marně. Asi do těch tříč nepujdeme. /tk/

RECENZE

... ANEB KONEC JAZZROCKU V ČECHÁCH?

Dvě nedělní jazzrockové dílny byly vždycky nejnavštěvovanějším pořadem PJD. Inu, tentokrát tomu tak nebylo. Odpoledne tři pětina sálu, večer o něco víc, to výstižně signalizuje prudký pokles zájmu o tuto hudbu. Však jsme také měli možnost vidět, proč tomu tak je. Stále stejné tváře, stále stejné nápady a když nové, tak jen steží rozeznatelné od těch starých.

Kým začít. Asi oběma soubory, které mají bližší k rocku. Totiž ETC a C.K. Vokálem.

První ze souborů nás potěšil svým nezácně nekompromisním přístupem k rockové muzice. Předvedl kombinaci starých, osvědčených čísel /Na okraji, Pomalu v revolver se ztrácí víra/ s novinkami /Míšíkova uprava Hrabětovy básně Variace na renesanční téma v náderném Hrubého aranžmá pro akustickou kytaru, dvoje housle a klarinet je snad ještě krásnější než strňanů dcenla kalého chlapčečka/. K tomu připojila kapela ještě několik instrumentálek, v nichž dominoval především nezkroutný hudební temperament Vladimíra Paadrůnka. Někdy se zdá, že kapela by slušelo hrát o trochu méně překomplikované, prostě trochu víc přímého, tvrdého rocku.

C.K. Vokál byl tentokrát pronásledován smulou. Odpoledne jim nefungoval stroboskop a večer zase nedokonale vyzněly fluoreskující masky v jejich upravě Corbiérový básně. To je problém všech akcí tohoto typu. Jednoduše nasvícená rock and rollová skupina to má mnohem lepší. Ale přes to se C.K. Vokál velice líbil, především pro odpuště jakým způsobem kamarádům nám příštích obrátí, a pro procištěnou interpretaci vrcholu jejich alba - básku.

A teď tedy k těm vyloženým jazzrockům. Východoněmecká Fusion je souborem douřých hudebníků, kteří však nemají ještě v hlavě přesně urovnáno, co bu-

dou hrát. Líbil se hlavně pianista, zpěvyčku bychom mohli označit za jeden z největších omylu letošních Jazzových dnů. O to lepší byla samozřejmě Mirka Krivánková z Chasy. Stále lepší hlasová technika velmi pěkně koresponduje a promyšlenou koncepcí její skupiny. Chasa se pomalu stává neoriginálnější skupinou svého žánru v Československu. Ovšem mám obavu, že bez zpěvačky by poslechn nebyl tak zajímavý.

Dalším z řady experimentů, jimiž se pokusila Jazzová sekce na těchto dnech ukázat různá východiska ze začarovaného kruhu, do něhož se tento žánr zase dostal, byl koncert Comba PH ve spolupráci s vizuálními efekty Via Lucis. Já vím, Who pracují s pěti různobarevnými lasery nestejných intenzit, takže se nabízí oblíbené téma novoru o malých českých poměrech. Tady však šlo především o to, aby se mohlo alespoň zkusit, jak to ve skutečnosti vypadá a co s tím do budoucna. Z tohoto hlediska můžeme mluvit o několika opravou náderných okamžicích ve spojení s původní Pikejzrovou hudbou a laserového světla, především v té pasáži, kdy neustále se objevující erupce červeného bodu skvěle korespondovaly s partem preparovaného piana.

Tak to by byly dojmy z Jazzrockové dílny. Publikum bylo daleko horší než předchozí dny a poněkud inklinovalo ke s nobismu. A tak jediné co prohrálo smutné duše těch skalních, byl Pikejzrov experiment a krásná Míšíkova písnička. Už jen pro ni stálo na koncert jít.

/L/

PROFILY

DECZI-DVOŘÁK

"A co byste chtěli, abych vám k tomu povídal? Napište tam, že jsme chtěli napřed hrát v triu, ještě s Pavlem Liškou, ale že to z časových a technických a jiných důvodů nevyšlo. Takže ve dvou už jsme párkrát hráli v ..., tam vám je to nrozná zlodějina, jednou přišel Němec a chtěl čtyři whisky a on mu povídal stopadesát korun, kdyby si je rozmenil, spálil a nadejchal se toho smradu, tak je víc zfetovaněj než vožralej po tý whisky. On je teď Sarka s Hegerovou pryč, ale do středy se vrátí, určitě jo. My to máme tak udělaný, že cvilku hraje on a pak zas já, já teď nemůžu moc hrát, pak najednou začnu kašlat a trvá to třeba dvacet minut, to je nrozná choroba ta sarkoidoza. A ještě mrcha dostala skladbu na tý nový desce co možná vyjde. Hele, ty děláš na patologii, jak vypadají plíce, když je tam máš na stole? Jsou šedivý nebo jaký? Čer- ... Nazdar, ahoj, kluci, tohle je můj kamarád Honza hammer. To je jazzová parta, Honzo, a vědi o tobě úplně všechno."

Pak už se mluvilo o jiných kapelách, než o tandemu Deczi - Dvořák. Ten si ale, pokud se nepřihodí něco nečekaného, můžeme poslechnout dnes večer, a dozvědět se tak o skupině všechno důležité. Její členy jistě představovat nemusíme.

/L/

JAZZ FRAGMENT

"Ahoj, Michale, chtěl bych se tě zeptat na nějaké zajímavosti o skupině Jazz Fragment."
 - "To by ses měl raději zeptat našeho šéfa Aleše."

"Aleš není vůbec k sehnání, tak jsem šel za tebou. Řekni mi kdy jste se sešli tak, jak hraje v denšní podobě?"

- "Jé, já mám krátkou paměť, ale Silvestra 1977 jsme už slavili, společně na chalupě - jo počkej, to bylo na začátku školního roku 1976 - 1977. To jsme se sešli s Alešem Faixem a ještě jedním saxofonistou. Ten ale od nás odešel. Jirku, tedy houslistu jsme získali tak, že ho přotě znám a bydlí tady kousek od nás."

"Odborníci říkají, že originalita souboru je ve spojení houslí a flétny. Co vlastně hraje za muziku?"

- "Skládá to všechno Aleš Faix a my tomu říkáme faixoviny. To se totiž hned pozná podle harmonie. Aleš vymyslí nějakou věc a já a houslista vymyslíme unisona, té-

mata, učíme se improvizace a nakonec přijde rytmika. Nehrajeme z not, ani nemáme potíže se zapamatováním těch věcí. Ani pořádně z not nedovedem zahrát. Jediné Jirka má konzervatoř, tak ten to umí dost dobře. Mně se osobně hraje také líp bez not. Zdá se mi, že mě noty brždily. Takhle je to takové volnější. Kdybychom hráli z not, bylo by to takový svázaný a mimo to je tady taky radost třeba z hledání tónů. No a cizí skladby nacvičujeme odpoledem z pásků. Do not zapsaná skladby jsme měli jenom při nahrávání do rozhlasu a to jenom kvůli honoráři."

"Slyšel jsme něco o změně názvu skupiny jenom na Fragment. Nevíš o tom něco?"

"Jo, on totiž už jeden Fragment existuje v Hradci Králové, ale to je nějaký bigbít."

"Tak ti díky."

Nakonec se mi podařilo sehnat Aleše Faixe a ten mi řekl k souboru ještě toto:
"Přesto, že spolu hrajeme více než jeden a půl roku, počet našich vystoupení (včetně ČAJFu a Domoviny)

zatím nepřevýšil počet prstů na obou rukou. Hledali jsme totiž cestu k lidem přes špatnou organiza-

ci. Totiž PKS. Po ročním vyčerpávajícím dotazování této nevládné instituce nám oznámili, že kvalifikaci získávají pouze dva členové Jazz Fragmentu, a tudíž nás nemohou zprostředkovávat. To, že za naši hudbu nemůžeme dostat honorár nás už dávno nesklíčuje. Horší však je, že nevíme, kdy naše pevné společenství roztrhne válka (bubeník Michal Bartoš, který s námi hraje od Olomouckých jazzových dnů, končí studium elektřiny)

Přesto věřím, že Jazz Fragment vydrží nejméně rok. Na tyto PJD jsme nacvičili naše nové věci s Janou Koubkovou, která nám nabídla spolupráci již dříve, avšak k realizaci došlo teprve asi před měsícem.

Doufám, že ona s námi bude hostovat častěji, protože dělat s ní muziku je opravdu pohoda."

(-mh-)

HEMENEX

"Před rokem to začalo a za rok tomu bude konec", říkají dnes zakladatelé skupiny Shunka + Wayne, jinak původně duo Hemenex. Ota totiž končí /teoreticky/ školní léta a nedostatek zelených barev v jejich šatníku má být brzy potom odstraněn.

Skupina se časem rozšířila /na XI. SJD se plánoval nonet/ a dnes hraje v obsazení Jan Sulc klavíry a odpovědnost, Jiří Čelíkovský saxofony, S. 1203, Karel Vršecký bicí, Josef Štastný basové nástroje, Lažaro Gruz trubka a pohoda.

"V kapele jsme se vždy snažili o vlastní svebytný projev. Původní neelektrifikovaný sextet hrál loni v Domovině hudbu, ve které spojil zvuk a barvu akustických nástrojů s tvrdými, téměř rockovými skladbami", říká vedoucí J. Sulc.

Krok k vlastnímu výrazu byl učiněn nastudováním Sulcovy dvouhodinové jazzové partity o sedmi chodech "Večeře", která tvoří dnes kromě dalších jazzových skladeb základ repertoáru skupiny. Na příští sezonu skupina připravuje opět rozsáhlý repertoárový blok, kde se počítá s ještě důslednějším využitím výrazových možností hudebníků a dále - se zjemňujícím prvkem dívčího hlasu.

Pro VI. PJD je připraven program, kde kromě závěrečné, speciálně pro PJD skládané skladby "Pochod PJDaneb Smoke Wylk" vystupují J. H. B. Volf, E. Rehberger a taneční skupina Inspiration Lad. Pleštila.

Nabídky, informace - J. Čelíkovský - 62612.

Taneční skupina INSPIRATION Choreografie L. Pleštil
Taneční skupina Inspiration je složena z členů Vysokozšolského uměleckého souboru a pražské konzervatoře. Vlivem Jana Hartmanga a Ivany Kubické čerpá převážně z techniky Marty Grahamové a jazzového tance. Chce si získat obecnost, která by jejímu tanečnímu vyjádření rozuměla, nejen v Praze, ale i v jiných částech naší republiky.

PANÍ MANAŽÉRKA

Hanka Herrmannová pracuje se skupinou ETC už od jejího vzniku jako organizační vedoucí. Stejně se za těch pár let nejen nejsympatičtějším členovkou ve své branži, ale zároveň i vzorem solidnosti, postivosti a korektního jednání. Je to vlastně jediná žena mezi manažéry a tudíž zajímavý objekt pro rozhovor. Nelézt jí nebylo těžké. ETC letos vystupovalo na Jezzových dnech a kde je ETC, tam je zaručeně i ona.

"Hanko, jaké je to být manažérkou rockové skupiny?"

"Těžké."

"Tak nějak konkrétněji ..."

"Je to opravdu těžká záležitost. Psychicky i fyzicky. Nejen proto, že jsem žena, ale i kvůli druhu hudby, kterou ETC nabízí. To den začíná v sedm ráno zavoněním telefonu a končí končí pozdě v noci vyplňováním různých ležet. Kdyby to nebylo zároveň moje záliba a kdybych neměla ty kluky ráda, tak bych to asi edělala."

"A co agentura?"

"Ky máme to štěstí, že máme bezvednou agenturu, tu Středočeskou. Jsou velice rozumní, vycházejí nám vstříc. A dovedou se nás i zastat, protože vždycky se najde někdo, komu se hudba nelíbí a napíše na nás stížnost. Jako tuhle ten ze Žďáru nad Sázavou. Ještě že jsme měli svědky na to, že když nás viděl, tak byl podnapilý. Problém je v tom, že koncertní příležitosti si musíme shánět sami, na to agentura nemá čas."

"A kolik těch koncertů za měsíc máte?"

"To záleží na měsíci. Jsou takové, že si zahrajeme i dvacetkrát, ale existuje pár měsíců v roce, kdy jsme rádi, že můžeme vystoupit alespoň šestkrát."

"Ale ze šest koncertů v měsíci se přece nadá žít!"

"No nedá. Kluci se museli naučit trochu hospodařit s penězi. Ale i tady nám občas pomůže i férová spolupráce s agenturou, která dá zálohu, když je nejhůř."

"A co kapela, respektuje vás?"

"Respektuje, i když se nesnažím těžit z toho, že jsem žena. To víte, je to snimi taky těžké. Pět lidí, to znamená pět odlišných povah, a také pět různých přístupů k nim. Ti kluci by měli tvořit v té neklepsší pohodě, to je jeden z hlavních úkolů, které já jako manažer mám. A řeknu vám, že je ztraceně náročné jim vytvářet pohodu, když nemáme ani zkušebnu."

"ETC nemá zkušebnu?"

"Ne. Po tom co se nemůže na Strahově, tak nemáme žádnou místnost. Sháníme něco jak divy ale ta směla, která pronásleduje kapelu už od jejího zrodu, se lepší než nás i teď."

"A co si koupit něco na venkově. Třeba stodolu..."

"To bychom na ni museli mít. Copek o to, kdybychom mohli vyjet ven, třeba do NDR nebo Polska, tak bychom si třeba i něco koupili, ale při všech dosavadních příležitostech nás Pragkoncert odmítl prostředkovat."

"A kde tedy skladujete aparaturu?"

"No někdy u mě doma. Manažér musí být občas i skladník..."

HUDBA MLUVÍ I SLOVEM

I přes známou pravdu, že hudebník nejvíce řekne právě svou hudbou, mi poslech prvního koncertu VI. PJD vnučil malou otázku.

Je strohý představení souboru konferenciérem večera naprosto poučující pro dokonalé uvedení obecnosti?

Skupiny na pódiu slova přijdou, odehrají svoje a beze slova odejdou. Nemohu se ubránit dojmům, že mnohým vystupujícím souborům by prospělo provázení vlastního poradu přímo vystupujícím hudebníkem. Ne každá skupina či solista má fluidum Jirky Stivína, který by se domluvil s celou Lucernou snad pouhým hučením do plázev mušle.

Netkví také část obrovské posluchačské oblíbenosti například souborů O.P.S.O., ETC, JAZZ Q právě v bezprostředním a fundovaným provázením koncertu slovem Pavla Klikara, resp. Vládi Mišíka, nebo Martina Kratochvíle? Muzikanti jsou odjakživa považováni za lidi schopné a nechce se mi věřit, že by se ve skupinách nenašli hudebníci schopní vlastního slova. Nejedná se o fušování do řemesla konferenciérů, ale přinejmenším představení členů skupiny jedním z nich by znělo jistě lépe než čtení z papírku konferenciérem. /dEda/

Z REPERTOÁRU OPN

Slepé uličky

A v troskách arény kde už jen sýčkové se časem slétají na předplacená místa stojíme ty a já věčnost a smrtelník hraje me nazpaměť svou balkónovou scénou a já až k zoufání němý a bez moci klečím ti u nohou a nemám na slovo které by přežilo pod trestem doživotí Hledím ti do očí jsou jako sklenené vidím až do nebe letí tam nad zemí prapor aypou se vlákýnka jak stoupá povětřím jejinou ze svých ran bycn do něho nezabalil

Márně ho zaháním
Márně se ohlížím
Je svaté úzkosti
už od počátku světa

Jak se rodil program PJD

Obvykle po telefonu:

Horký dech JK: Chci dělat něco jiného, jen pro festival s doprovodem profesionálů.

Amalgam: Mohli bysme..., my máme hráče na tabla; z Indie

Jiří Stivín: To víš, že chceš hrát, ale počkej, ja nevím, víš co, napiš třeba Jiří Stivín a co s otázkou.

4P pro Ena: Lubor Šonka - mám tedy partituru pro čtyři piana a sbor.

Fusion: Slávek Jiša - volám z Plzně (asi pálnoc), včera jsem slyšel Fusion. Jsou ve vynikající formě.

Due Boemi di Praga: po poslechu jejich poslední desky u Pantonu se skládkou Václava Kučery Tabu.

Karel Růžička: po úspěšném solovém vystoupení v Olomouci.

Deczi&Dvořák: Laco - a to víš, že máme tandem? Trubka - kytara!

Via Lucis: Josef Vlček - měli bychom se podívat do Údy na ty lasery

Extempore: Jestli se nerozpadneme, tak něco vymyslíme.

Informace o festivalu Forte Camping

Ve dnech 6. - 9. 7. 1978 ve Wroclawi-lesnici proběhne festival současné hudby pod sítím nebe. Členové Jazzové sekce budou informováni bližší o této akci v informacích, které obdrží s novým bulletinem. -p-

SLOVO FOTOGRAFŮM

Jazzové koncerty, zvláště festivaly, oývají nejen požitkem pro ucho posluchače, ale i vděčnou příležitostí pro oči fotografů. Známe tváře jazzových muzikantů, niterne naujetí solistu při hře, i kousek atmosféry, která se klene z pódia do nleuistě a zpět, láká zachytit opticky ten neopakovatelný okamžik. Vystavy jazzových fotografů, např. v Kralupcech, ve Slaném atd. mají svou tradici i obaivovatele. Rada fotografů, kteří se při nástupu další kapely, nebo solisty rázem zveanou ze svého úkrytu před podiem a cvakají spoušti, patří také trocmu k jazzové atmosféře. Až sem je to v pořádku. Ale: Zkuste se vžít do situace, kdy stojíte na podiu, nrajete na nástroj, soustředíte se, aby byl výsledek co nejlepší, aby nastal patřičný kontakt s posluchači, aby se hudba líbila. Svítí na vas reflektory, je vám horko, ale na to jste si už více-méně zvykli, jinak to nejde. Kolem vás, zleva z prava cvakají spoušti, olikají blesky. Ruší vás, ale musíte nřát dál i po tom, kdy fotografové běhají za vami, před vámi, plazí se po zemi nebo snad visí i od stropu. Nebo si přeas-tavte, ze jste obyčejný divák. Kou-píte si vstupenku a chcete mít něco z muziky. Sledujete své, hudebníky na pódiu a návdavkem se vám dostane estetického požitku sledovat i všelijaké vyhlížející postavy, které chaoticky pobíhají po scéně, plazí se za bednami, klavíry, vykukují za oicimi, zakopávají o kabely, makrofony, a cvakají a bleskají.

Takže, trochu taktu a onledu by neškodilo. /e/

NÁZORY

V minulých letech jsem navštívila Pražské jazzové dny pravidelně, letos mi v tom brání mé povolání /psychološka/, ale přesto jsem dnes nemohla vynechat. Musím přiznat, že mne přilákal Stivín. Mám ale dojem, že se jazzové dny stávají již také snobskou záležitostí. U nich to je určitě škoda.

Moc se mi dnes líbí C a K Vocal, škoda jen, že musí dělat instrumentální hudbu přes playback. V televizi, tam to dělají z pohodlnosti, ale u nich to vidím jako nutnost. Z VI. pražských jazzových dnů mám radost, jako každý rok. Karel Rydlo, Nové Město n.M.

Včera mne Stivín opět ujistil, že umí. Kvalitní emoce snad umí vyvolat jen opravdové umění. U Chasy mě napadá, že to je kultivovaná muzika. Nestačí jen profesionalita - to bych dodala k vystoupení Fusion. Důvěřuji Jazzové sekci, že zve vždy dobré jazzmany, ale u profesionála je snad povinností, aby ovládal technicky svůj nástroj, ovšem dobrou hudbu činí až teprve to, co tomu dají hudebníci sami navíc. Jana - studující

Vyzýváme pořadatele větších jazzových a rockových akcí plánovaných v letošním roce, aby nám sdělili termíny a podrobnosti.

Z poslední zásilky nám pošta pro neodůvodněnost vrátila několik obálek: Luboš Kolafa, Prana 10 Petr Spurný, Orlová, Jaroslav Kočí, K. Vary, Vostislav Mazánek, Vsetín. Pokud jste mezi návštěvníky 6. PJD nebo vaši přátelé, onlašte se nám - jinak přijete o dvojčíslo.

PROGRAM DNES

Lucerna 19,00 hodin

Jazz Fragment
Karel Růžička
Laco Deczi + Zdenek Dvořák
Nouzové přístání Michaela Kocábu
bohémie
Hemenex

DALŠÍ DNY

25.5.1978 čtvrtek
Městská knihovna 20,00 hodin

Stemboat Stompers
Senior Dixieland
Classic Jazz Collegium
Originalní Pražský Sympokický Orchester

26.5.1978, pátek

Přístaviště u Malackého mostu
19,00 hodin
Zavěrečný Jam session hudebníků
na parníku Vyšehrad